

ningsbestemmelserne i 4de Afsnit kunne henregnes til den Halvdel af Lovforslaget, som her ovenfor er omhandlet, skal Udvalget bemærke ved § 16, at det der forudsættes, at Navigationsdirektøren faar kongelig Udnævnelser som saadan straks ved sin Ansættelse, medens Loven af 12te Juli 1880, § 12, bestemmer, at han skal have været konstitueret i mindst 3 Aar, inden der kan tildeles ham kongelig Udnævnelser. Udvalget ser dog ikke tilstrækkelig Grund til at fastholde dette, og slutter sig i dette Punkt til Lovforslaget.

I det 3dje Afsnit, der omhandler Navigationsstolerne, bygger Lovforslaget paa det bestaaende, idet det gaar ud paa, at Administrationen anerkender de blandt de private Skoler, som ved deres Veliggenhed og andre Omstændigheder egne sig til i større Omfang at tjene til Sømandsstandens Uddannelse, og at Staten derefter for disse anerkendte Navigationsstolers Vedkommende træder til som ordnende, kontrollerende og understøttende efter faste Regler. Udvalget maa aldeles tiltræde dette som bedst stemmende med vort Lands Bestaafenhed og mest stemmende med vor Sømandsstands Interesse. Selv Kommissionen, der har fremsat et Forslag, som fuldstændig bryder med det bestaaende, har dog givet det sin bedste Anbefaling ved at anføre (Side 3 af Betænkningen), at der under dette „Auspicier har uddannet sig en Sømandsstand her i Landet, der hører til de mest ansete blandt de søfarende Nationer“. Dette er vel anført med Hensyn til de nuværende Fordringer til den almindelige Styremandsseksamen, men forudsætter selvfølgelig, at Fordringerne ere blevne fyldestgjorte paa en tilfredsstillende Maade, og at altfaa ogsaa Forberedelsen gennem Skolerne har været forsvarlig. Naar de anerkendte Skoler støttes efter de i § 13 angivne Regler, som Udvalget finder at være meget formaalstjenligt ordnede, og kontrolleres som anført i § 14, tør man vente, at hvilke Mangler der end kan have hæftet ved Skolerne hidtil, disse da ville blive afhjulpne, saa at Navigationsundervisningen her i Landet vil fyldestgøre alle rimelige Fordringer.

I § 12 bestemmes, at indtil 6 Navigationsstoler kunne anerkendes som saadanne; Udvalget finder det imidlertid ikke hensigtsmæssigt at binde Administrationen ved et bestemt Antal, da Forholdene meget godt kunde uddanne sig saaledes, at der ved et Sted samlede sig en saa stor søfarende Befolkning, at der blev Trang til en Skole, som Administrationen da savnede Midler til at yde fortjent Støtte, og da § 13 indeholder en Grænse for Størelsen af den Understøttelse, der tilsammen kan ydes Skolerne, finder Udvalget, at der ikke er Grund til at indskrænke Administrationens Handfrihed i den Henseende. Det skal saaledes bemærkes, at der ved Finansloven hidtil er ydet Understøttelse til 6 Navigationsstoler, men at der i Forslag til Finanslov for 1891—92 er opført endnu en 7de, nemlig den i Rønne. Udvalget foreslaar derfor at lade det 1ste Punktum af § 12, 1ste Stykke, udgaa. I Forbindelse med dette foreslaas en forandret Redaktion af det første Stykke i § 13. Ligeledes foreslaar det ved § 12 at lade det sidste Punktum af 1ste Stykke udgaa, da det endog ved dets Affattelse er overladt til Administrationen at bedømme, hvad Vægt den vil lægge paa de deri nævnte Omstændigheder.

Til dette Afsnit hører endnu § 15, der indrømmer Ministeren Ret til at tilstaa Pension efter visse Regler til Forstandere og Lærere ved Navigationsstoler, naar de fratræde deres Stilling ved disse. Denne Paragraf kan Udvalget ikke tilraade Tinget at vedtage, da det ikke finder det rigtigt ved en Lov som den foreliggende at tilstaa Pension til private Lærere.

I Henhold til ovenstaaende foreslaas følgende Endringer til Lovforslaget:

Til § 4.

af Udvalget:

1) I 1ste Stykke forandres 3dje Vintet til: „3 Aar, hvoraf 1 Aar i søgaende Sessitid“.